

JONGEREN SCHRIJVEN

De fraaie boerderij in het Belgische dorp Nukerke, waar Hugo Claus leeft en schrijft...

Volgend jaar:

Nieuwe roman van Hugo Claus

Ongeveer 350 kilometer hier vandaan ligt het Belgische plaatsje Nukerke. Een klein groepje huizen, dat sterk aan de middeleeuwen herinnert. Onder zijn bewoners telt Nukerke sedert een maand of vier ook de grootmeester in de Nederlandse letteren: Hugo Claus, schrijver van o.a. „De Hondsdagen”, „Suiker” en Oostakkerse gedichten. Op zijn boerderij, omgeven door bomen en weilanden had ik een vraaggesprek met hem, dat ongeveer als volgt verliep:

Mijnheer Claus, kunt U in het kort Uw levensloop vertellen?

Ik werd geboren op 5 april '29. Toen ik acht jaar oud was ging ik naar een kostschool. Ik heb deze tijd altijd gele-

daarvoor honderd schrijvers moeten nemen en van de personen die zij gecreëerd hebben het gemiddelde bepalen. Misschien zou dat de ware aard van de men-

ario's geleverd kunnen worden is hier in gelegen dat de schrijvers geen training in het vak hebben. Het is dan ook een hele eer voor mij als Vlaming dat ik de opdracht gekregen heb een scenario voor een Nederlandse film te schrijven.

U leest uitsluitend van de pen? Ja, ik ben de enige Vlaming die van de pen leeft. Alle andere schrijvers hebben er een baantje bij, zoals leraar, regeringsbeambte. Het is natuurlijk een hele druk steeds te moeten schrijven, maar ik kan niet anders, het is mijn levenshouding. Als het op een gegeven moment

de nieuwe dag

van de nacht is nog slechts
het gelebloede Archetypaal te zien
alles is veranderd als de morgen
dampend binnenkomt
als bedompig grauwichheid
aan de nieuwe dag
ook de nachtegaal moet wruken
in zong zich het bloed in de keel
van de angst voor de komende dag
als de stenen weer hard zullen zijn
als de mensen boze geesten
die zich stoten aan zijn gezang
slechts aanzamen zullen zwaar
wat dat bloed betekent
zij zullen te pletter lopen
tegen de steenharde stenen
zij zullen ten onder gaan
tussen de mensonterende geesten
en daarom zijn zij eenzaam
en daarom verstaan zij alleen
het bloed in de keel van de vogel
die zong, tot de dood hem ontnam
de angst voor de komende dag.

r. tieman.

met meer mocht gaan. Klop ik wel aan bij sociale zaken.

Kunnen we binnenkort weer een werk van U verwachten?

In december van dit jaar verschijnt er een verzameling van mijn gedichten. De bundel zal ook mijn vroegste werk bevatten. Ik wilde eerst een selectie toepassen, maar hier ben ik van teruggekomen. Er staan vierhonderd gedichten in de verzameling, dus als een lezer een gedicht niet mooi vindt, kan hij altijd een paar bladzijden omslaan. Kan hij geen enkel gedicht waarderen, dan moet hij het boekwerk maar weggooien. Dan verschijnt er begin volgend jaar een roman waaraan ik momenteel nog bezig ben. Kunt U de titel noemen en iets over de inhoud vertellen?

Neen, ik ben wat dat betreft een beetje bijgelovig.

Hugo Claus is ondanks zijn groot succes een heel eenvoudige man gebleven die heel hard werkt, zes uur per dag. De schrijver die met de Oostakkerse gedichten een hoogtepunt in de Nederlandse letteren bereikte, is te veel idealist om elk jaar een „De Metsiers” of een „Omtrent Deedee” te schrijven. Hij is een kunstenaar, die het allerbeste van zijn artistieke kunnen vergt. Tevreden over zijn werk is hij nooit.

Schrijven is een levenshouding van de man die met zijn werk steeds opnieuw zijn lezers weet te boeien en te verrassen. Wie zijn boeken een keer leest kent het verhaaltje, wie zijn boek twee keer leest wordt ingewijd in de intriges van het werk, drie keer zijn werk lezen betekent iets van de persoon Hugo Claus leren kennen.